

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e]\$nElektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. XXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

abjecta, ex oriente horti Edenis procul à parentibus confederit, urbem à nomine filii sui ædificans. Coniicit inde *Raschi*, loca isthæc oberrationis Cainiticæ eas ipsas esse regiones, quæ & postea prædatoribus latronibusque celebratæ fuerunt, in quibus ideo tres civitates, tanquam asyla pro iis, qui casu alios interfecissent, ne publicis prædonibus, omnium libidini expositi, pares haberentur, constituisse DEUS legitur, Deut. IV. 41. Nam & hæ urbes ad orientem sitæ hoc ipso in loco dicuntur. Sed cum universa Cainitarum progenies in diluvio perierit, quomodo iis ipsis in locis latrocinandi arti exemplo Caini adsueti denuo confidere potuerunt? *R. Abendana* regionem hanc Indiam fuisse suspicatur, quia inter literas vocis: נור, *profugus*, & הורו, *India*, aliqua reperiatur cognatio, quæ major equidem foret, si hodierna Indiarum pronunciatio cum voce נור compararetur. Tum enim apposita tantum in fronte litera nominis formativa נ & interpositis ex נור duabus literis נ & ר, denique terminatione fœminina י & ה vox India commodissime perfectissimeque exsurgeret.

§. XXXI. Adv. 17. *Juxta nomen filii sui Chanoch.*) *D. Seb. Schmidius*: ad constituendam filio suo hereditatem, *Raschi*: ויקרני שם העיר לזכר בנו חנוך & vocavit nomen urbis in memoriam filii sui Chanoch. Solemus enim primogenitos, tanquam primæ virtutis roborisque nostræ hæredes, Genes. XLIX. 3. nostrosque sive in regno, sive in bonis successores, majore, quam cæteros, affectu complecti & mactare honore.

§. XXXII. Adv. eund. *Et ædificavit urbem.*) Pro more suo mira hic & hætenus inaudita somniant Observatores Halenses, Tomo. I. Obs. XIX de scholis antediluvii.

luvianis §. 16. seqq. Ajunt, in familia Adami viguisse cultum Dei longe simplicissimum, eundemque in posteros non propagatum ullis concionibus, neque scholis etiam fuisse opus ob doctrinae simplicitatem & brevitatem, sed omnia ista partim inter medios labores quotidianos & domesticos ipso usu ostendi & doceri potuisse, partim in quiete quotidiana à laboribus sat temporis superfuisse amico colloquio & discendi & docendi absque observatione certæ horæ, absque dictatis, absq; Catechismo & verborum certorum commemoratione. Ceterum nondum præcipisse eo tempore Deum, ut externo cultus signo unus homo ab altero distingueretur. Nondum circumcisionem, nondum sabbatum, (quanquam hoc jam in paradiso fuerit institutum & lanioe sententia ipsi Judæi agnoscant, dum à facie Dei Cain extrusus est, exulasse à manifestatione Divinæ majestatis, à Prophetia & Spiritu Sancto) nondum sacrificia (quanquam diserte narretur, utrumque Adami primogenitum sacrificia Deo obtulisse) & oblationes & ferias præceptas, quod demum à Mose factum sit. Cultum Dei simplicissimum videri fuisse patientiam in laboribus & pœnis lapsus & fiduciam in Deum tanquam in creatorem & cum querentium remuneratorem & exinde promanantem vitam innocentem & beneficam. Hanc esse illam fidem, ob quam oblatio Abelis gratior fuerit Deo, hæc esse opera Abelis, ob quæ Cain eum interemerit. Nihil scilicet in hac prima religionis simplicitate hominibus cum Christo negotii erat, in cujus tamen solius nomine omnem hominis salutem consistere, nec extra eundem ullam beatitudinem homini contingere posse Petrus enunciavit Act IV. 12. X. 43. Porro in ista simplicitate, ad quam & hodiernam religionem nostram universam reformandam, proculque ex ea relegandum esse decernunt Observatores, quicquid scholas, quicquid informationem

ordinatam vel ad horas, vel ad formam, vel ad symbola, vel ad Catecheses, vel ad Compendia, aut ad simile quid adstrictam sapiat, nullo alio cultu animi, nullis studiis, nullo defensore, adeoque nec ulla republ. opus fuisse. Primum omnium hanc simplicitatem vitæ & religionis displicuisse Caino, homini voluptatibus, ambitioni & avaritiæ maxime dedito. Unde tradita patris de statu integro, ejusque perfectione, de lapsu, ejusque pœnis, immersum desideris cordis sui haud dubie pro fabulis habuisse, homines ab actionibus gloriosis ad vitam ingloriam ducentibus. Hinc viribus ingenij abutentem & à simplicitate paterna secedentem civitatem condidisse, leges promulgavisse, artes invenisse, vitam hominis magis commodam, amœnam & delectabilem reddentes. Civitate condita & scholis opus fuisse publicis, partim ut à teneris annis homines disicerent à præjudicio auctoritatis pendere (cum antea in amplectendis de religione sententiis, neminem mortalium reveriti, summa sentiendi credendiq; libertate fuissent gavisi) & ita cæca obedientia iussa imperantium venerari; partim ut persuasione perpetua, quod homo lapsus sit præstantissima creaturarum, quodque cultura intellectus & novarum artium ac scientiarum ad summam felicitatem progredi possit, (quæ nempe omnia falsissima sint) separarentur ejus subditi à vera Ecclesia, (illa nempe simplici, neque ullius religionis, ad certos credendi articulos formasque adstrictæ, indiga) & sic totum genus humanum ad sapientiam terrenam, humanam & demoniacam, à sapientia cœlesti, casta illa, misericordi, simplici, sine furo & Sectis, (uno verbo: Indifferentistica, quippe quæ sola est sine Sectis) traduceretur. Id quod & eventus docuerit, tempore Noachi omnibus Adami posteris ad Cainiticam Sectam translatis, alliciente eos etiam cultu illo Divino splendido, à Cainitis

excogitato, (de quo tamen ne gry quidem ullibi, five in prophanis, five in sacris scriptoribus legitur) *Et Musica Jubalica exornato*, (qua de re legisse se non ita pridem Observatores testantur, sed autoris tamen recordari non posse, quod etiam Judæi Musicam Jubalis de applicatione Musicæ ad cultum Divinum soleant exponere. Ego verò putaverim potius, Jubalis Musicos fuisse illud Musicorum genus, quod hodie appellare solemus *die Stroh-Sidler/Musickstümper/Braten-Geiger/Leyrer und Sack-Pfeiffer* / quod in ganeis & rusticorum computationibus eosdem ad tripudia, boatus, saltationes excitare solet, è contra verò Musicam severiorem & ad animi devotionem inflammantem, institutum esse Davidis, viri secundum cor Dei, adeoq; Divino præcepto nitentis, Ps. CL. per tot.) *in quo adeo baud dubie & multe ad populum conciones pro confirmanda idololatria fuerint habitæ.* Credo etiam inter urbem à Caino exstructam & pagos nostros hodiernos nihil aliud discriminis intercessisse, quam quod illa vel muro vel sepimento ex ligno fuerit cincta. In qua non alia curiæ & Senatus magnificentia, non alius scholarum Ecclesiarumq; splendor, non alia civilis majestatis pompa, quam in urbeculis nostris rusticis hodiernis, conspicietur. Ut somnio mihi simile videatur, in Cainitica illa & stercorea urbe, (ut omnium rerum initia sunt tenuia) scholas, artifices, sophismata politica, delicias urbanas & alia id genus comminisci. Quid interim de tota illa observatorum structura aliud dixeris, quam quod iidem Observatores contra illos, qui Adami Sethiqve tempore aliquas floruisse scientias & artificia prætendunt, declamant: §. 7. *omnes fere linea ostendunt, quod iste doctrina sententiam suam non ex verbis Scriptura, secundum re-*

gulas bonæ interpretationis deducant, sed plane aduersus omnes bonæ interpretationis regulas, sensum verbis inferant, aut etiam deficiente plane Scriptura, ex solo præiudicio, de vanitate & inutilitate scholarum & de simplicitate religionis, in sola patientia in laboribus & fiducia in Deum, tanquam in creatorem, consistentis, nescio sub quo pretextu ac quo iure fingendi aliquid, de quo Scriptura tacet, defectum aliquem imaginarium Scripturæ suppleant. Ut adeo ulteriori refutatione ac specialiori demonstratione erroneæ hujus opinionis, omni fundamento & rationis & Scripturæ destitute, vix videatur esse opus.

§. XXXIII. Ad v. 18. *Cbanoch. Irad. Mechujæel. Metuschaël.*) Nihil de his amplius invenitur in sacris. Quare complendæ tantum Genealogiæ causâ adferuntur. Quæ ex originatione horum nominum de fatiis ejus temporis conjectat *D. Galovius*, conjecturæ sunt, quin falsus haud fuerit, qui dixerit, infra conjecturarum dignitatem subsidere.

§. XXXIV. Ad v. 19. *Et accepit sibi.*) *Raschi*, quo autore, ipsemet non indigitat, tradit, moris tum fuisse, ut quis duas duceret uxores; unam ad voluptatem, quam sterilitatis poculo inebriatam, quò minus liberos parere posset & de formæ elegantia quidquam deperdere, ineptam reddiderit. Hanc & ciborum delictis & quocunque alio placendi genere, ut sibi promptam paratamque haberet, demeruisse. Alteram ad generationem, ut per eandem genus suum multiplicaret, quæ, quia perpetuis circa liberos laboribus occupata, de formæ venustate subinde detriverit quidpiam, grata in ipsius oculis haud fuerit, sed contempta. Nec quidem ullum tam fœdi moris indicium in omni antiquitate.

com.